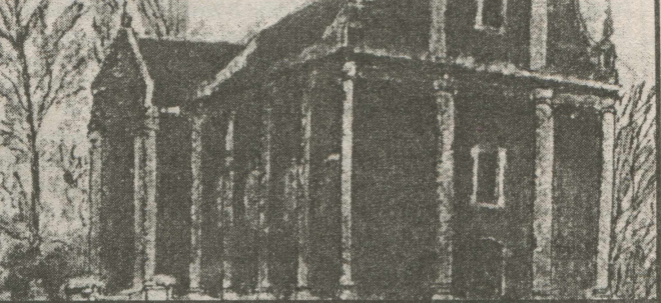

КОСТЕЛ НА РУЇНАХ ПАМ'ЯТІ

Нещодавно Млинівський краєзнавчий музей відвідав кандидат архітектури, викладач кафедри архітектури Рівненського технічного університету Ольга Леонідівна Михайлишин. Вона з приємністю оглянула експозицію музею і подарувала книгу "Українська культура" та журнал "Вісник" із своїми працями.

У статті "Палацово-паркові ансамблі Волині другої половини XVIII-XIX ст." неодноразово згадується про формування і розвиток палацово-паркового ансамблю Ходкевичів у Млинові.

У статті "Жемчужина Волини - Млынов" дається історична довідка про містечко, його власників - графів Ходкевичів, опис парку, палацу та інших споруд.

Зокрема, у матеріалі зазначається, що для будівництва палацового ансамблю був запрошений Єфраїм Шрегер (1727 - 1783), королівський архітектор при дворі польського короля Станіслава Августа Понятовського.

Одночасно з палацом Єфраїм Шрегер проектує для Млинова і храм - католицький костел Вознесення Діви Марії. У 1786 святиня була побудована в центрі містечка і добре проглядалась з палацових вікон. Фундатором цієї будівлі був граф Ян Ходкевич.

Архітектурне рішення скромної однефної споруди (35x18,5) було здійснено в єдиному стилістичному плані з головними палацовими спорудами.

У 1915 році його частково зруйнували під час воєнних дій, а в 1921 році відреставрували. У стінах костелу були розміщені надгробні написи (епітафії графів Ходкевичів - генерала Олександра (+ 1838), Мечислава (+ 1851), Короля (+1855) та інших членів родини, срібний ринграф Яна Ходкевича, фундатора костелу, біля його гробниці. Костел мав скромний вівтар. У крипті (каплиці під храмом для почесних поховань) під костелом знаходились поховання, серед них, зокрема, замордованих у 1919 році графині Юлії Ходкевич з Ледухівських та її дочки Софії.

Ольга Леонідівна надіслала нам копію малюнка костелу в Млинові із книги Я. Попека "Святині Волині" (Люблін, 1997, ст. 370). Вона багато працювала у Польщі з літературою, архівом Ходкевичів, зустрічалась із членами родини Ходкевичів, готуючи дисертацію. І ми дуже вдячні їй, бо до цього ніде не натрапляли на це фото.

До нашого часу костел не зберігся, а був розібраний до фундаменту на будівельний матеріал в 60-ті роки минулого століття, в час воєнничого атеїзму. Незачепаними залишились фамільні склепи в їх підземній частині (хочеться в це вірити). Парафіяльну святиню не помилював ні час, ні люди. Тільки держава може гарантувати продовження життя, збереження та процвітання пам'яток архітектури своєї епохи, залишених у спадщину з минулого. Вони, справді, є окрасою нашого мальовничого селища.

Оксана ГРОЦЬКА,

директор музею